

Nota inzake de voorstellen voor
een verdere versnelde uitvoering van het EEG-verdrag

In een nota dd. 23 mei 1961 werd Uw aandacht gevraagd voor het vraagstuk van een tweede versnelling van de tariefafbraak in de EEG en de daarmee verbonden problematiek van de overgang naar de tweede *étappe* van de overgangperiode. In deze nota werden enkele voorlopige conclusies van de Coördinatie Commissie vervat, doch werd ten aanzien van de door ons land te volgen gedragslijn volstaan met het voorleggen van een aantal alternatieven. Wel kwam de Coördinatie Commissie toen reeds tot de gevolgtrekking, dat een hernieuwde Nederlandse actie terwille van de landbouw gewenst zou zijn.

Met het oog op de Raadszitting van de EEG op 3 en 4 juli a.s., waarin de Lid-staten zich zullen dienen uit te spreken over de tweede tariefversnelling, lijkt het gewenst dat de Ministerraad zich nogmaals, mede in het licht van de thans bekende standpunten van de partnerlanden, over de Nederlandse houding beraadt.

De gedachtenwisselingen te Brussel in de afgelopen weken hebben aan het licht gebracht, dat alleen de Bondsrepubliek genegen schijnt te zijn zonder meer haar goedkeuring te hechten aan een versnelde tariefafbraak voor industriële produkten, en dit uitsluitend op overwegingen ontleend aan de economische conjunctuur. Het is te verwachten, dat de Bondsrepubliek met deze versnelling niet akkoord zal gaan, indien daarbij ook landbouwprodukten zouden worden betrokken of indien bijzondere voorwaarden op landbouwgebied op enige wijze aan het Raadsbesluit gekoppeld zouden worden.

De overige landen hebben, zij het in verschillende mate, te kennen gegeven dat zij, behalve met overwegingen op grond van de economische conjunctuur, ook rekening wensen te houden met het evenwicht dat er dient te bestaan tussen de verschillende sectoren en onderdelen van de gemeenschappelijke markt. Mede hierom zien deze landen een nauw verband tussen de beslissing over de tweede tariefversnelling en die over de beëindiging van de eerste *étappe* van de overgangperiode.

Het meest *vérgaand*, zowel ten aanzien van de procedure als ten aanzien van de materie, is het standpunt van Frankrijk. Van die zijde wordt gesteld

- a. dat het besluit over de tweede tariefversnelling aangehouden wordt tot er een beslissing valt over de overgang naar de tweede *étappe* en
- b. dat deze besluiten eerst kunnen worden genomen nadat de heffingsvoorstellen van de Europese Commissie voor een vijftal landbouwprodukten, genoemd in de Raadsresolutie van 20 december 1960 - zo mogelijk *vóór* het einde van het jaar - zijn aangenomen.

- Gezien -

Gezien deze standpunten, waarbij voor die van Frankrijk en Duitsland diagonaal tegenover elkaar staan, moet het onwaarschijnlijk worden geacht, dat op 3 en 4 juli een beslissing genomen zal kunnen worden over de tweede tariefversnelling. Een uitstel daarvan tot een later tijdstip ligt het meest in de lijn der verwachting. Voorts is het duidelijk, dat de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid in belangrijke mate de inzet is geworden van de strijd rondom de versnelling. Daarbij is het voor Nederland belangrijk, dat desiderata op het gebied van de landbouw ditmaal door Frankrijk - daarbij gesteund door Italië - centraal gesteld worden, hetgeen aan ons land, in tegenstelling tot de situatie op 10-12 mei 1960, een uit taktisch oogpunt wat gemakkelijker positie verschaft.

Door Nederland in te nemen standpunt:

Tijdens de Ministerraad van 26 mei 1961 werd besloten, dat van Nederlandse zijde het standpunt zou worden ingenomen, dat Nederland medio 1961 - dus op de Raadszitting van begin juli of op de Raadszitting van eind juli - een nieuwe extra verlaging van de tarieven en verruiming van de contingenten op industriële produkten zou aanvaarden, doch daarbij op krachtige wijze zou stellen, dat het Nederlandse standpunt ten aanzien van de overgang naar de tweede étape zou afhangen van de wijze waarop reële vorderingen zouden zijn gemaakt met betrekking tot het gemeenschappelijk beleid voor de landbouw en op bevredigende wijze tegemoet gekomen zou zijn aan bepaalde Nederlandse bezwaren tegen de huidige gang van zaken.

De vraag is of in het licht van de huidige situatie op de komende Raadszitting van 3 en 4 juli dit standpunt ongewijzigd ingenomen moet worden.

Gezien de kans, dat noch de Franse, noch de Italiaanse delegatie bereid zullen zijn deze maand reeds terzake een beslissing te nemen en de beslissing terzake tezamen met de beslissing over de overgang naar de tweede étape zullen willen uitstellen tot eind 1961 teneinde in het licht van de vorderingen, gemaakt op het gebied van de landbouw, al of niet positief te beslissen, rijst de vraag of niet ook de Nederlandse delegatie zich zou aansluiten bij dit standpunt. Het voordeel van dit standpunt is, dat het vraagstuk van de versnelling, alsmede dat van de overgang naar de tweede étape, welke in onderlinge samenhang dienen te worden gezien, gebruikt worden als drukmiddel om resultaten te bereiken op het gebied van de landbouw, waarbij ook Nederland groot belang heeft. Tevens wordt op deze wijze steun verleend aan de ook bij enkele andere Lid-staten bestaande wens om te komen tot een evenwichtige ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt.

Welke beslissing dan van Nederlandse zijde aan het eind van het jaar genomen zou moeten worden met betrekking tot de overgang naar de tweede étape, kan dan nog nader worden bepaald in het licht van de dan bestaande omstandigheden en bereikte vorderingen.

De elementen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, waarop ons land op korte termijn reële vooruitgang wil trachten te boeken, betreffen:

- a. een goed heffingenstelsel;
- b. objectieve criteria voor de minimum prijzen;
- c. een verruiming van het handelsverkeer en een oplossing voor de problematiek inzake de contingenten in de agrarische sector, die zulk een verruiming mogelijk maakt;
- d. een tariefafbraak, overeenkomstig aan die voor industriële produkten.

Ten aanzien van het laatste punt zij opgemerkt, dat ons land bereid dient te zijn positief mee te werken aan de totstandkoming van heffingenstelsels voor de produkten, genoemd in de Raadsresolutie van 20 december 1960 (granen, suiker, varkensvlees, eieren en gevogelte). Nederland heeft echter vooral grote belangen bij de export van zuivelprodukten en teneinde tot een evenwichtige belangenbehartiging in het kader van de EEG te komen, is het essentieel, dat de inwerkingtreding van een heffingenstelsel voor de genoemde vijf produkten samenvalt met een ongeveer analoog heffingensysteem voor de zuivel. Wanneer de Europese Commissie eerst in het begin van 1962 met voorstellen ten aanzien van de zuivel kan komen, heeft Nederland hiervoor begrip. Nederland zal echter insisteren op gelijktijdige inwerkingtreding van de hier besproken heffingenstelsels.

Ten aanzien van het vervoer is Nederland, evenals Italië, van mening dat zo spoedig mogelijk een verruiming van de contingenten voor het wegvervoer dient te worden toegepast. Het is zaak dat het vervoer zich kan aanpassen aan de verruiming van het handelsverkeer die ontstaat door de geleidelijke invoering van de gemeenschappelijke markt.

Directie Integratie Europa,
26 juni 1961